U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ivo Pospíšila, soudkyně Lenky Kaniové a soudce Michala Bobka v právní věci žalobce: **D. C.**, zastoupen Mgr. Martinou Šamlotovou, advokátkou se sídlem Milady Horákové 13, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 1. 2023, č. j. OAM-863/ZA-ZA11-ZA16-2022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 5. 2023, č. j. 22 Az 11/2023 29,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný napadeným rozhodnutím neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, 13, 14, 14a a 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“). Příběh žalobce dle žalovaného nesvědčí o tom, že by byl v zemi původu pronásledován nebo mu hrozilo pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu či vážná újma ve smyslu § 14a zákona o azylu.

[2] Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce žalobu, kterou Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) zamítl. Uvedl, že žalobce v průběhu řízení o žádosti nezmínil, že by se ve vlasti obával problémů souvisejících s kurdským původem. Naopak výslovně popřel, že by byl politicky či nábožensky aktivní. Pouhé sympatizování se stranou HDP (Lidově demokratickou stranou) není přitom politickou aktivitou podle zákona o azylu. Samotná příslušnost ke kurdskému etniku také není bez dalšího azylově relevantním důvodem a nesnáze, které Kurdové v Turecku zažívají, podle ustálené judikatury nedosahují intenzity pronásledování podle § 12 zákona o azylu nebo vážné újmy podle § 14a odst. 2

téhož zákona. Stěžovatel sám uvedl, že z vlasti vycestoval z ekonomických důvodů a jako jediný důvod žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl, že chce žít v Evropě. Ve vztahu k humanitárnímu azylu nebo doplňkové ochraně žalobce žádné relevantní tvrzení nevznesl.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Stěžovatel zopakoval, že o mezinárodní ochranu žádá z důvodu, že je Kurd. Na Kurdy se v Turecku nahlíží jako na osoby třetí kategorie. Nejedná se o pouhé ústrky nebo nesváry mezi Kurdy a Turky, ale Kurdové jsou vykresleni jako nepřátelé Turecka, a tak nejsou jeho rovnocennými a plnohodnotnými obyvateli.

[5] Stěžovatel cituje usnesení Evropského parlamentu o zprávě Komise o Turecku za rok 2021 ze dne 7. 6. 2022, které poukazuje na porušování lidských práv některých skupin obyvatel. Politické straně hájící práva Kurdů HDP hrozí zrušení, členové a příznivci jsou trestně stíháni a omezováni na svobodě.

[6] Pokud jsou Kurdové ve své domovské zemi ponižovanou a diskriminovanou menšinou, dochází k porušení jejich práva na soukromý a rodinný život. Stěžovatel není povinen určit, podle kterého ustanovení mu má žalovaný udělit mezinárodní ochranu. Pokud žalovaný ani soud neshledali žádný důvod pro udělení doplňkové ochrany, nehodnotili stěžovatelův azylový příběh ve světle čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Oba zatížili svá rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti.

[7] Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že jeho rozhodnutí i rozsudek krajského soudu jsou v souladu s právními předpisy. Odkázal na obsah správního spisu a správní rozhodnutí a ztotožnil se s rozsudkem krajského soudu. V prvé řadě uvedl, že kasační stížnost je podána opožděně, rozsudek městského soudu byl stěžovateli doručen 7. 6. 2023 a ten podal kasační stížnost dne 28. 6. 2023. Stěžovatel brojí převážně proti rozhodnutí správního orgánu, neuvádí žádnou věcnou argumentaci ani právní úvahy, které by zpochybňovaly závěry krajského soudu, ani nevymezuje důvody pro přijatelnost kasační stížnosti. Kasační stížnost proto navrhl odmítnout pro nepřijatelnost nebo zamítnout jako nedůvodnou.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[8] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je přípustná a byla podána v zákonné lhůtě (dne 20. 6. 2023). Jedná se však o věc, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, a v souladu s § 104a odst. 1 s. ř. s. je proto nejprve nutné posoudit, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního kasační soud podrobně vyložil v usnesení ze dne

26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS., v němž vymezil podmínky, za kterých je kasační stížnost přijatelná. O přijatelnou kasační stížnost se dle citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele. Ve věci stěžovatele však žádná z těchto podmínek není splněna.

[9] Pokud jde o tvrzenou diskriminaci kurdské menšiny (a to jak ve vztahu k možnosti udělení azylu i doplňkové ochrany) stěžovatel nijak nevyvrací argumenty krajského soudu. Nejvyšší správní soud proto pouze obecně odkazuje na judikaturu týkající se situace kurdské menšiny v Turecku, stejně jako to učinil již krajský soud. Z ní plyne, že Kurdové v Turecku sice čelí významným nesnázím, ty však obecně a bez dalšího nedosahují intenzity pronásledování ve smyslu § 12 nebo hrozby vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu (srov. např. usnesení ze dne 18. 1. 2023, č. j. 10 Azs 246/2022 - 37). Azylově relevantní mohou být typicky až opodstatněné obavy politicky aktivních členů kurdské menšiny či účastníků pokusu o převrat z roku 2016 (srov. např. usnesení ze dne 14. 12. 2022, č. j. 2 Azs 48/2022 - 35, rozsudek ze dne 27. 10. 2020, č. j. 10 Azs 235/2020 - 35, usnesení ze dne 29. 9. 2022, č. j. 1 Azs 180/2022 - 3, ze dne 16. 2. 2023, č. j. 7 Azs 314/2022 - 34, či ze dne 2. 3. 2023, č. j. 1 Azs 256/2022 - 29), kterým stěžovatel není. Ani tvrzení, že Kurdové nejsou v Turecku rovni ostatním obyvatelům samo o sobě není důvodem k udělení doplňkové ochrany podle § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu.

[10] Napadené rozhodnutí i napadený rozsudek také splňují požadavky kladené judikaturou Nejvyššího správního soudu na přezkoumatelnost správních i soudních rozhodnutí (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44, či ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017 - 38).

[11] Kasační stížnost proto soud odmítl jako nepřijatelnou ve smyslu § 104a s. ř. s.

[12] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Soud o nákladech nerozhodoval podle § 60 odst. 3 s. ř. s., přestože kasační stížnost odmítl, a to s ohledem na závěry usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, č. 4170/2021 Sb. NSS (srov. obdobně usnesení ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021 - 28). Stěžovatel v řízení nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. srpna 2023

Ivo Pospíšil
předseda senátu